

MVCRX08U91QR
prvotní identifikátor

Zápis z konzultačního dne k přestupkové problematice konaného odborem všeobecné správy Ministerstva vnitra pro zpracovatele přestupkové agendy dne 21. 10. 2025

I.

Dne 21. 10. 2025 se od 10:00 hod. uskutečnil konzultační den pro krajské úřady a Magistrát hlavního města Prahy (dále jen „krajské úřady“) k přestupkové agendě v gesci odboru všeobecné správy (dále také jen „OVS“) Ministerstva vnitra.

Konzultačního dne se za Ministerstvo vnitra zúčastnili Mgr. Lucie Mlsnová Bryxová, vedoucí oddělení občanskosprávního OVS, Mgr. Romana Bezděková, Mgr. Stanislav Pšenička, Mgr. Christina Soukupová, Mgr. Kateřina Marková, všichni z oddělení občanskosprávního OVS, a dále Mgr. Luboš Tichý z odboru legislativy a koordinace předpisů.

Pozvánka na konzultační den obsahovala rovněž aktuální stanovisko Ministerstva vnitra k úředním záznamům o podání vysvětlení pořizovaných Policií ČR a k podpisu osoby podávající vysvětlení (viz příloha) a informaci o nové možnosti vyžádat si pro účely přestupkového řízení fotografii z evidence občanských průkazů.

Mgr. Lucie Mlsnová Bryxová zahájila konzultační den úvodním slovem a následně se přikročilo k jednotlivým bodům programu.

II. Informace

Mgr. Luboš Tichý podal zprávu o novelizaci zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále také jen „SŘ“), zákonem č. 218/2025 Sb. a zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále také jen „ZOP“), zákonem č. 78/2025 Sb., zmínil připravované legislativní změny a informoval rovněž o závěrech poradního sboru ministra vnitra ke správnímu řádu a správnímu trestání, jak přijatých, tak nově projednávaných (viz příložená prezentace).

Na příspěvek navázal Mgr. Stanislav Pšenička informací k vybraným soudním rozhodnutím, jmenovitě k rozsudku Nejvyššího správního soudu č. j. 6 As 237/2023-31, v němž soud vymezil limity přezkumu pravomocných rozhodnutí o přestupcích v návaznosti na čl. 4 Protokolu č. 7 Evropské Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod a související judikaturu Evropského soudu pro lidská práva (viz příložená prezentace).

III. Odpovědi na došlé dotazy

1) Vyžádání fotografie z evidence občanských průkazů

Dotaz:

V rámci řízení o přestupku obviněný tvrdí, že se přestupku nedopustil on, ale jeho bratr. Je možné v takovém případě si vyžádat fotografii z evidence občanských průkazů obou osob a následně je předložit svědkům (zasahujícím policistům), aby určili, která z osob byla pachatelem přestupku (se kterým na místě jednali), popř. jakým způsobem lze v řízení o přestupku provést obdobný úkon, jako je rekognice? Případně šlo by tyto fotografie použít jiným způsobem jako důkaz – odkázat na skutečnost, že osoby zjevně vypadají odlišně apod.?

Odpověď:

Domníváme se, že takový postup možný je. Správní orgán může údaje z agendy A117 – Občanské průkazy (mj. fotografie) čerpat pro výkon agendy A3787 – Zákon o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich čerpat v rámci činnosti role CR43901 – Ověření údajů osob v řízení o přestupcích. Předpokládáme, že využití fotografie jako důkazního prostředku v řízení o přestupku pod tuto roli bude spadat také.

K výše uvedenému je možné dodat, že každý orgán, který agendu A3787 vykonává, činí tzv. Oznamení o vykonávání působnosti v agendě prostřednictvím Katalogu výkonu agend v rámci AIS Působnostního. Poslední změna agendy A3787 spočívala právě ve zmíněném umožnění čerpání údajů z agendy A117, kdy tuto změnu ohlašovatel agendy A 117 odsouhlasil.

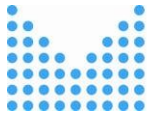
2) Námitka podjatosti vůči znalci

Dotaz:

Pokud je vznesena námitka podjatosti vůči znalci, kdo o ní bude rozhodovat, resp. kdo je vůči znalci v postavení představeného ve smyslu ust. § 14 odst. 3 SŘ?

Odpověď:

Pokud je ve správním řízení vznesena námitka podjatosti vůči znalci, tak představený je podle § 14 odst. 3 SŘ služebně nadřazený úřední osoby nebo ten, kdo má obdobné postavení. Jak upozorňuje komentář (Vedral, Josef. Správní řád – komentář 2. vydání. Praha: Bova Polygon, 2012. K § 14 odst. 7, str. 194), na znalce a tlumočníky se § 14 odst. 1 až 5 použije „přiměřeně“, a to s ohledem na organizační postavení znalců (tlumočnicků), kteří nejsou součástí správního orgánu a nejsou proto ve vztazích podřízenosti vůči úředním osobám, které součástí správního orgánu jsou, tedy nemají své „služebně nadřazené“. Je proto možné uvést, že „představený“ by měla být osoba,

nikoliv správní orgán. Podle cit. komentáře to bude oprávněná úřední osoba, která vede dané řízení.

Správní orgán, který znalce ustanovil, zpravidla znalce vyzve, aby se k uplatněné námitce podjatosti vyjádřil. Tím je znalci dána možnost reagovat na konkrétní okolnosti, které mají podjatost zakládat. Správní orgán pak musí rozhodnout, zda důvody uvedené v námitce skutečně zakládají pochybnost o nestrannosti znalce. Rozhodnutí o námitce musí být řádně odůvodněno. A pokud správní orgán námitce vyhoví, znalce z úkonu vyloučí a může ustanovit znalce jiného. Pokud nevyhoví, účastník řízení má možnost bránit se proti tomuto rozhodnutí a podat odvolání (případně uplatnit tuto námitku v žalobě proti rozhodnutí ve věci samé).

3) Místní příslušnost

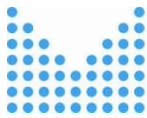
Dotaz:

Pokud někdo zveřejní urážlivý příspěvek např. na sociální síti Instagram, ke které se lze připojit odkudkoliv, jedná se o distanční delikt, u kterého je dána místní příslušnost dle ust. § 62 odst. 1 ZOP jak správnímu orgánu podle místa, odkud podezřelý závadný příspěvek zveřejnil, tak podle místa, kde došlo k jeho škodlivému následku, respektive k dokončení přestupku, tedy zpravidla podle místa, kde se v ten okamžik nachází osoba postížená přestupkem? A zároveň, pokud je místně příslušných správních orgánů více, např. příspěvek uráží více osob na různých místech, případně více různých osob v různých tam zveřejněných příspěvcích uráží jednu další osobu, musí jej projednat ten správní orgán, v jehož správním obvodu vyšel přestupek nejdříve najevo ve smyslu ust. § 62 odst. 4 téhož zákona nebo jej může projednat např. i ten správní orgán, v jehož správním obvodu podezřelý závadný příspěvek zveřejnil, i když není tím, v jehož správním obvodu přestupek vyšel najevo? A konečně, pokud je správním orgánem, v jehož správním obvodu přestupek vyšel najevo, správní orgán, v jehož správním obvodu nedošlo ke spáchání přestupku, je mu vůbec dána místní příslušnost?

Odpověď:

Obecně lze konstatovat, že u distančního přestupku je místem spáchání jak místo, z něž pachatel jednal (tedy místo, kde zveřejnil urážlivý příspěvek/komunikoval s poškozeným/přijal peníze za inzerované zboží...), tak i místo, kde došlo ke škodlivému následku jeho jednání (tam, kde se poškozený seznámil s obsahem zpráv/odkud komunikoval/odkud zaslal peníze...). Pokud je jedno z těchto míst správnímu orgánu známo, je k projednání přestupku podle § 62 odst. 1 ZOP místně příslušný správní orgán, v jehož správním obvodu k některé z výše uvedených událostí došlo, neboť toto místo je místem spáchání přestupku.

Pokud nelze zjistit žádné z uvedených míst, případně byl-li přestupek spáchán v cizině a podezřelý z přestupku je státním občanem České republiky nebo osobou bez státní příslušnosti, která má na území České republiky povolen trvalý pobyt, a místní

příslušnost tedy nelze určit podle odst. 1, je podle odst. 2 (příp. 3, je-li pachatelem právnická osoba) k projednání přestupku příslušný ten správní orgán, v jehož správním obvodu podezřelý má nebo naposledy měl trvalý pobyt (příp. sídlo). Až v případě, kdy není možné určit místní příslušnost podle předchozích odstavců nebo je místně příslušných více správních orgánů, provede řízení ten správní orgán, v jehož správním obvodu vyšel přestupek nejdříve najevo – tedy ten správní orgán, kterému byl přestupek oznámen jako prvnímu. Zde zdůrazňujeme, že podle názoru Ministerstva vnitra tímto orgánem nemůže být z důvodu věcné nepřislušnosti k projednání přestupku policejní útvar, kde bylo přestupkové jednání oznámeno, ale až obecní úřad, kterému Policie ČR předá přestupek k projednání.

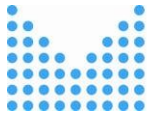
V situaci popsané v dotazu, kdy je příspěvkem uraženo více osob na různých místech či naopak jedna osoba je uražena v příspěvcích od více autorů, uplatní se jednotlivé odstavce § 62 ZOP v té posloupnosti, jak je určena zákonem. Pokud je tedy známo jedno z míst, které lze považovat za místo spáchání přestupku, projedná přestupek správní orgán příslušný dle tohoto místa. Pokud toto místo nelze určit, projedná přestupek správní orgán, v němž má podezřelý trvalý pobyt. Konečně pokud bude známo více míst, která lze považovat za místo spáchání přestupku, projedná věc ten správní orgán, u nějž přestupek vyšel poprvé najevo.

K druhé podotázce uvádíme, že i správnímu orgánu, v jehož správním obvodu přestupek vyšel nejdříve najevo, ale nedošlo zde ke spáchání přestupku, může být dána místní příslušnost, a to v případě, že místní příslušnost nelze určit podle předchozích odstavců. Pokud výjimečně dojde k situaci, kdy je zřejmé, že Policie ČR předala věc k projednání určitému správnímu orgánu v důsledku omylu a tento postup odporuje účelu § 62 ZOP, má tento správní orgán možnost věc předat příslušnému správnímu orgánu podle § 64 odst. 2 ZOP.

4) Problematika náhrady škody

Dotaz:

Přestupek spočívající v poškození cizí věci, kdy je část škody kryta z pojistného plnění. Příklad: pachatel úmyslně rozbije skleněnou výplň zastávky, čímž dopravnímu podniku vznikne škoda ve výši 10.000 Kč. Pojišťovna dopravnímu podniku poskytne pojistné plnění ve výši 9.000 Kč, přičemž zbývající část škody není kryta z důvodu spoluúčasti ve výši 1.000 Kč. Dopravní podnik se jako poškozený přihlásí do řízení o přestupku s nárokem na náhradu „zbytkové“ části škody ve výši 1.000 Kč (spoluúčast). Uvažujeme o situaci, že o vině pachatele není pochyb a rovněž je dostatečně doloženo, že celková výše vzniklé škody skutečně činila 10.000 Kč. Jak v takovém případě naložit s uplatněným nárokem na náhradu škody ve výši 1.000 Kč? Lze uložit obviněnému povinnost tuto částku poškozenému uhradit nebo je nutno odkázat s tímto nárokem poškozeného na soud, neboť se nejedná o součást primárně vzniklé škody, ale spíše

o druhotnou škodu vzniklou v důsledku neúplného pojistného krytí ze strany pojišťovny (tzn. na základě pojistné smlouvy)?

Odpověď:

Domníváme se, že obviněnému lze částku 1 000 Kč přiznat. Vycházíme přitom z toho, že v řízení o přestupku se rozhoduje o škodě způsobené spácháním přestupku, což výše podaný příklad splňuje. V kontextu věci, resp. k možnosti přiznat nárok, je třeba vzít právě v potaz, že škoda nebyla v této výši pojišťovnou nahrazena.

5) Bolestné

Dotaz:

Správní orgány jsou opakovaně konfrontovány s tím, že poškození žádají mimo jiné i o náhradu bolestného jakožto majetkové škody. Často se jedná o situace, kdy bylo ve věci nejprve vedeno trestní řízení (zde bolestné součástí škody je) a následně je věc překvalifikována na přestupek, kde zatím platí názor, že nárok na bolestné přiznat nelze. Chtěli bychom proto vznést dotaz, zda nedošlo k názorovému posunu ohledně uplatnění bolestného v přestupkovém řízení.

Odpověď:

Bolestné představuje právní nárok na náhradu nemajetkové újmy. V přestupkovém řízení lze uplatnit pouze nárok na náhradu majetkové škody, tedy nikoli bolestné. V tomto ohledu nedošlo k žádné změně.

6) Přezkumné řízení podle § 100 ZOP vs. odvolací řízení

Dotaz:

Kdo bude rozhodovat o přezkumu dle § 100 ZOP (na základě podnětu OČTR), je-li již ve věci vydáno rozhodnutí odvolacím orgánem, které potvrzuje rozhodnutí o přestupku v I. stupni? Bude jím nadřízený správní orgán odvolacího správního orgánu nebo sám odvolací orgán?

Odpověď:

V kontextu přezkumného řízení podle § 100 ZOP je rozhodujícím orgánem v případě, že již bylo vydáno rozhodnutí odvolacím orgánem, který potvrzuje rozhodnutí o přestupku v prvním stupni, nadřízený správní orgán odvolacího správního orgánu. Tento postup vyplývá z ustanovení § 95 odst. 1 SŘ, který stanoví, že přezkumné řízení zahajuje správní orgán nadřízený orgánu, který rozhodnutí vydal, pokud není možné přezkumné řízení provést samotným orgánem, který rozhodnutí vydal.

V případě, že odvolací orgán již rozhodl ve věci a potvrdil rozhodnutí prvního stupně, nemá tento orgán pravomoc zahájit přezkumné řízení. Přezkumné řízení je tedy v tomto případě svěřeno nadřízenému správnímu orgánu, který má pravomoc

posoudit, zda rozhodnutí odvolacího orgánu bylo vydáno v souladu s právními předpisy a případně je zrušit, změnit nebo vrátit k dalšímu řízení.

7) E-mail obsahující přílohu opatřenou elektronickým podpisem

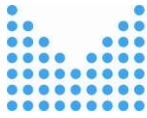
Dotaz:

V souvislosti s rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 8. 2025, č. j. 4 As 121/2025–25, bychom se chtěli zeptat, zda došlo k nějaké změně v názoru na posuzování e-mailů, resp. toho, zda je nutné, aby byl podepsán e-mail či postačuje, aby byla elektronicky podepsána pouze jeho příloha. Podle soudu, pokud není podepsáno tělo e-mailu „nelze s jistotou říci, zda jej odeslal stěžovatel, popř. zmocněnec, a jako takové není způsobilé vyvolat právní účinky“ a „podepsaná příloha již splňuje náležitosti vyžadované § 37 odst. 2 správního řádu, avšak byla rovněž zaslána pouze jako příloha prostého e-mailu, který nebyl opatřen zaručeným elektronickým podpisem. Aby mohl žalovaný k podání přihlížet, musel by v souladu s citovanou judikaturou splňovat náležitosti podle § 37 odst. 2 správního řádu rovněž samotný e-mail.“ Závěrem Nejvyšší správní soud konstatoval, že správní orgán nepochybil, jestliže k předmětnému e-mailu nepřihlédl, neboť k tomu nebyl oprávněn a z téhož důvodu nebyl žalovaný povinen vyzývat stěžovatele k odstranění vad podání. Shodná otázka byla řešena na KD MVČR dne 10. 10. 2022.

Odpověď:

Na konzultačním dni 10. 10. 2022 Ministerstvo vnitra konstatovalo, že pro splnění náležitostí dle § 37 odst. 2 a 4 SŘ postačuje, pokud je elektronicky podepsáno vlastní podání obsažené v příloze e-mailu.

V rozsudku č. j. 4 As 121/2025-25 Nejvyšší správní soud rozhodl, že Magistrát hlavního města Prahy nebyl nečinný, když nepokračoval v řízení po podání odporu a nevyzval podatele k potvrzení podání ve smyslu § 37 odst. 4 SŘ. Předmětný odpor byl zaslán e-mailem, který nebyl opatřen zaručeným elektronickým podpisem podatele či jeho zástupce a nebyl do 5 dnů potvrzen způsobem dle § 37 odst. 4 SŘ. Přílohy e-mailu obsahovaly pouze elektronický podpis třetí osoby, jejíž substituční plná moc byla doložena se značným zpožděním. Dle předchozí judikatury, na kterou NSS v rozsudku odkazuje, není takovéto podání způsobilé vyvolat právní účinky, neboť není učiněno požadovanou formou, tudíž není možné k němu přihlížet a odstraňovat případné obsahové vady. SŘ sice umožňuje, aby bylo podání učiněno prostřednictvím veřejné datové sítě, je však nutné trvat v takovém případě na tom, aby bylo do 5 dnů doplněno požadovaným způsobem. V daném případě NSS uvedl, že aby mohl MHMP k podání přihlížet, musel by v souladu s citovanou judikaturou splňovat náležitosti dle § 37 odst. 2 SŘ i samotný e-mail. MHMP proto nepochybil, když k e-mailu nepřihlédl, protože k tomu nebyl oprávněn. Z téhož důvodu nebyl povinen vyzývat podatele k odstranění vad podání.

Oproti tomu v nálezu IV. ÚS 3261/24 Ústavní soud judikoval, že postupem Obvodního soudu pro Prahu 1 bylo porušeno právo stěžovatelky na soudní ochranu podle čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod, a to v situaci, kdy Obvodní soud pro Prahu 1 nepřihlédl k odvolání, které bylo učiněno e-mailem bez uznávaného elektronického podpisu. Uznávaným elektronickým podpisem bylo opatřeno pouze samotné podání, které bylo v příloze e-mailu. ÚS zdůraznil, že průvodní e-mail a jeho přílohy tvoří jeden nedělitelný celek a že elektronické podání obsažené v příloze je součástí e-mailu. Dle ÚS nelze zaměňovat pojmy podání a e-mail, neboť pouze podání je pojmem procesního práva. To je také důvod, proč zákon vyžaduje, aby účastníci soudního řízení opatřili uznávaným elektronickým podpisem jen vlastní podání ve věci samé, pokud jej činí v elektronické podobě a zasílají jej e-mailem. Proto nelze požadovat uznávaný elektronický podpis tam, kde není třeba. Ve stěžovatelčině případě e-mail měl jen funkci pomyslné obálky, která měla obvodnímu soudu doručit podání ve věci samé v elektronické podobě. Stěžovatelka proto nemusela opatřit samotný e-mail uznávaným elektronickým podpisem. Pokud jím opatřila jen přílohy, které obsahovaly elektronické podání ve věci, stačilo to. Ústavní pořádek zapovídá orgánům veřejné moci, aby po jednotlivci požadovaly něco, co mu zákon neukládá.

Lze tedy shrnout, že v rozsudku NSS č. j. 4 As 121/2025-25 šlo o specifickou situaci, z níž však nelze činit obecné závěry. Ve světle nálezu IV. ÚS 3261/24 tak Ministerstvo vnitra setrvává na svém názoru vysloveném již na konzultačním dni 10. 10. 2022.

8) Vzdání se odporu

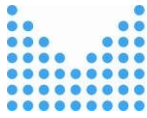
Dotaz:

Je možné akceptovat v přestupkovém řízení vzdání se práva na podání odporu proti vydanému příkazu, byť SŘ ani ZOP tento institut nezná? S analogickým postupem jako u vzdání se práva na odvolání, tedy vyznačením doložky právní moci příkazu ke dni, kdy správní orgán obdrží vzdání se práva na podání odporu?

Odpověď:

Přikláníme se opětovně k našemu závěru prezentovanému na konzultačním dni 12. 6. 2007, kdy jsme uvedli, že je možné se analogicky k vzdání se práva na odvolání vzdát také práva na odpor. Stejný závěr je zaujímán i v odborné literatuře. Z uvedeného plyne také obdobné vyznačení právní moci. Pro úplnost lze zmínit, že na zmíněném konzultačním dni jsme zdůraznili rozdíl mezi vzdáním se a zpětvzetím podaného odporu, které možné není.

IV. Závěrečná diskuse

Úvodem bylo pro potřeby dobré správní praxe upozorněno na metodickou příručku Veřejného ochránce práv Jak psát srozumitelné úřední texty, publikovanou na jeho internetových stránkách.

V souvislosti s již výše uvedeným stanoviskem Ministerstva vnitra k formě úředních záznamů o podání vysvětlení pořizovaných Policií ČR se diskutovala otázka, zda lze jako doručovací adresu přijmout adresu uvedenou na úředním záznamu o podání vysvětlení bez podpisu osoby, která vysvětlení podala; přítomní zástupci krajských úřadů i Ministerstva vnitra se shodli, že ano.

Poté se diskutovalo, jakým způsobem správní orgán splní svou povinnost podle § 7 odst. 8 zákona č. 251/2016 Sb., o některých přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, tedy pokusit se usmířit obviněného a osobu, jíž bylo ublíženo na cti. Podle přijatých závěrů postačuje uvést tuto možnost v poučení oznámení zahájení řízení, případně v rámci podání souhlasu dotčené osoby se zahájením řízení.

V Praze dne 5. 11. 2025

JUDr. Petr Voříšek, Ph.D.
ředitel odboru